

MÎRC¹, adj., «cafeniu», «roib» (ALR s. n., h. 275, pct. 36, 47) < scr. *mrk* «întunecat», «brun» (vezi Tolstoi, p. 418). Cf. în pct. 37 *mrk konj* și în pct. 36 «cal mîrc»².

MÎRȘAV³, adj., «slab», «care nu e gras» (ALRM I, h. 96). Cuvîntul este răspîndit pe o arie întinsă formată din Banat, nordul Olteniei, sud-vestul Transilvaniei și sudul Crișanei. Cu acest sens provine din scr. *mršav* «idem» (vezi Vuk, p. 386).

MLÊȘE, s. f., «plantă cu floarea galbenă care trăiește în pădure; dacă o strivești se scurge din ea un suc alb spumos, cu care se ametește pește în riu»⁴ (ALRT, pct. 2, p. 1) < scr. *mleča* «*Euphorbia cyparissios*» (vezi Kangra-Ristić, p. 467)⁵.

NAOCÓL, adv., «în jur» (ALRT, pct. 29, p. 22): «și atunci au pus jeghiu pe țest și *naocol* de el» < *naokolo* «idem» (vezi Vuk, p. 412).

PÊȘĂC, s. m., «nisip» (ALR s. n., h. 10, pct. 36) < scr. *pesak* «idem» (vezi Rj. JAZU IX, p. 840). Au fost notate și adjectivele *peșăcos* (pct. 29, 47) *peșăcari* (pct. 36), ambele derivate pe teren romînesc cu ajutorul sufixelor -os, -ar.

PILĂRI, s. m., «neguțător», «precupeț» (ALR s. n., h. 274, pct. 53): «pilari de oște (boștină)» < scr. *piljar* (DLRM) cu aceleași sens (Vuk, p. 516).

PÎRPOR⁶, s. n., «pojar» (ALR I, h. 115, pct. 5, 9, 12, 24), «scarlatină» (h. 116, pct. 1) < scr. *prpor* (CADE) «compresă fierbinte (din cenușă stinsă cu apă)» (Tolstoi, p. 774).

POD, s. n., «dușumea» (ALR II, p. 31, m. n., întrebarea 2181 «ce este aspru»). Dictionarele romînești (cf. Tiktin, CADE) trimit la scr. *pod* și vsl. *podŭ*, fără să se pronunțe în mod hotărît. Sensul cuvîntului, însă, și punctul în care a fost notat ne îndreptătesc să-l explicăm prin scr. *pod* «idem» (Tolstoi, p. 618).

POMOČ ÎTĂ, s. f., «lăturaș (la carul de cărat grîu)» (ALR s. n., h. 63, pct. 47) < scr. *pomočnica* «prăjină cu care se presează de sus încărcătura de fin și se leagă» (vezi Rj. JAZU X, p. 706 și Vuk, p. 55).

PONIÁVÁ, s. f., «țol», «pătură (pe care se bate porumbul, fasolea, etc.)» (ALR s. n., h. 494)⁷ < scr. *ponjava* (DLRM) cu același sens (Vuk, p. 557). Este răspîndit în Banat, sudul Ardealului și Crișanei.

POTÊGĂ, s. f., «lambă» (ALR, s. n., h. 346, pct. 97) < scr. *potega*, *poteg* «idem» (Rj. JAZU XI, p. 117). Au fost notate și variantele *poteg*, s. n. (pct. 36, 76), și *poteglă* (pct. 53).

REZĂ, s. f., «zăvor» (ALR II, p. 130, h. 251, pct. 47) < scr. *reza* (CADE) «zăvor», «limbă la broasca ușii» (vezi Tolstoi, p. 824).

RID adj., «cafeniu deschis» (ALR s. n., h. 275, pct. 47): «cel rid (calul) e mai roșu de cît cel mîrc». Provine din scr. *rid* «roșcovan», «roib» (Vezi Vuk, p. 669).

¹ Vezi harta nr. 1.

² CADE trimite la scr. *mrkov* «cal roib».

³ Cuvîntul este accentuat și *mršáv* (pct. 59).

⁴ Definiția aceasta este dată de acad. E. Petrovici în ALRT.

⁵ Acad. E. Petrovici deduce cuvîntul romînesc din scr. *mleč* «numele mai multor plante cu suc alb ca de ex. *Euphorbia*». Vezi ALRT, p. 317.

⁶ Vezi G. Mihăilă, art. cit., p. 50

⁷ Vezi harta nr. 2.